

Henk de Vries Branie op de Pyp

Der waren op skool altyd sterke ferhalen in omloop. In elke klas hadden je wel een die veel meer durfde dan de ander. So sat der in ons klas Wympe en die weunde ande keuningstreek wer toe bovenan by de pyp noch de kiosk ston fan Thys Polstra. Thys ferkocht der niet alleen fersekerings en tabakswaren mar an de bútenkant hingen ok snoepautomaten. Wat der krekt in sat dat wete we niet meer mar Wympe hat 't sterke ferhaal dat hij met syn klaine finger der wat úthale kon en dan hoefden je dus niet te betalen foor je snoep. Dat met die muntsies dat fon hij flauwe kul.

Els onder de indruk fansels en der waren toen ok wel die dat wel 's sien wouwen. Dus wij met een ploechie der hiene de andere dag en Wympe, al waar ie wel wat senewachtich, ging met syn finfertsy an é slach. Wij in groate spanning op ôfstand.

Der worde wat kreunt en steunt en syn gesicht worde hest al so rood as syn haren. Toen 'n moisy froeg of we al snoep kregen begon Wympe wat paniekerig te doen en sai "myn finger sit fast ! Ik krij 'm niet meer los.". Toen fansels de hele ploech der kike en bedinke hoe we dat oplosse souwen.

"Wat hewwe we hier ?" froeg Thys, die met syn groat lichem om de hoek kwam. Hij had de argewaasie wel hoord bij de rookmannen der binnen in de kiosk. Toen mosten we wel útlêge war der an é gang waar en dat we nou met een groat prebleem satten: Wympe's finger. "Nou, sai Thys, der wete we wel wat op. Ik bel wel dokter Smit en die het dat fingertsie der soa oa. Die het wel een goed messie.". Dat sloeg in as een bom. De moisis guulden dat dat niet most en de jonges in paniek dat se t wel áns oplosse souwen met gereedskap of soa.

Thys skeen seker en liep weer werom, de kiosk binnen. Krekt as sou ie de dokter belle. Toen elk en ok Wympe, met ondertussen een ferdikte finger, alle tranen en sweet út 't lyf had, kwam Thys weer om de hoek.

Vermoedelijk had hij ok tranen, mar dan fan 't lachen met syn maten in de kiosk. Na útlegen dat die snoepautomaten inderdaad kynderfingers atten, en elk beloofd had der altyd mooi kwartsies te brúken, is met een sleutel de foorkant fan de automaat opendeen. De branie waar helendal verdwenen en 't waar krekt as dat dat ok helendal ophouwen waar in de jaren derna. De kines fan de syl binne 'n stik braver worden dink 'k.

Henk de Vries